

Integral PSY® -

PODOBNOСТИ MODERNE ZNANOSTI IN DUHOVNOSTI

(v. 1.2.4)

Edmond Cigale

Uvod

Besedilo pred vami je krajši povzetek večletne neodvisne raziskave ter dela mojega podiplomskega študija transpersonalne psihologije (oz. integracije duhovnosti in moderne znanosti). Vsekakor je to nedokončano besedilo, trenutno verzije 1.2.4 (pregled verzij je na dnu besedila), tema je seveda izredno široka ter obsežna. Viri so navedeni na koncu izdelka. Zaključki so preverljivi tudi izkustveno za vsakogar med nami, vsekakor pa vsaj teoretično v Vedskih spisih in izsledkih najnaprednejših znanstvenikov na področjih kvantne mehanike, nevrobiologije, astrofizike, nevropsihologije, nevrofiziologije ter humanistične in transpersonalne psihologije.

Dandanes se precej oseb počuti same, ločene od drugih, čustveno (energijsko) neizpolnjene in ujete v vplive okolja. V pričujočem besedilu pa bomo videli, da je to le ena od možnih interpretacij realnosti. Še več, videli bomo, da lahko ljudje zaznavamo pravzaprav karkoli želimo in da v bistvu prav zares nikoli nismo (bili) sami. To ni neka new-age pocukrana duhovna potegavščina, temveč znanstveno dokazljivo dejstvo, ki sovpada z modrostmi z Vzhoda, iz Vedske književnosti: življenje ni naključje, sreča je na dosegu roke in usoda je le koncept v umu.

Besedilo se sicer ukvarja s temeljnimi vprašanji našega obstoja, moj namen pa kljub temu ni podajanje dokončnih odgovorov ali nasvetov. Navsezadnje si vsak sam so-kreira svojo percepcijo. Zato vas vabim, da v besedilu navedene poglede, argumente, znanstvene dokaze in citate svetih spisov natančno pretehtate in, če tako izberete, v kar največji možni meri integrirate v vašo „realnost“. Predvsem pa vas vabim, da napisano jemljete le kot relativno resnico oz. kot eno izmed možnih razlag integracije duhovnosti in znanosti ter s tem Theta PSY metode.

Kopiranje v celoti ali po delih in kakršna koli uporaba tega besedila brez pisnega dovoljenja NI dovoljeno.

© 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013 by Inštitut Transpersonalne Psihologije. Vse pravice pridržane.

Horizontalno dejemanje

Vsekakor obstaja veliko pogledov na Vesolje in na nas same, v pričujočem besedilu si bomo ogledali dva:

- prvi je klasičen, mehaničen, tog in okoren pogled,
- drugi je fleksibilen pogled, ki dopušča spremembe v dojetanju Vesolja in našega mesta v njem.

Pred petsto leti je znanost trdila, da je Zemlja sam center vesolja in da je ploska. Najbrž zato, ker takratni veleumi niso mogli razumeti, kako bi lahko ljudje obstali na Zemlji na spodnjem delu krogle. Pač še niso poznali zakona gravitacije.

Takrat so bile za ljudi nekatere danes banalne bolezni in okužbe usodne. Recimo preproste bakterijske okužbe, ki jih danes uspešno negiramo z antibiotiki.

Še nekaj stoletij nazaj v preteklosti so bile strele in gromski zvoki med nevihtami za takrat živeče ljudi glasovi jeznih Bogov. Naravne nesreče so bile označene za šibo Božjo.

Ampak moj namen ni kazati s prstom na zmotljivost in omejenost znanosti ali medicine. Ravno nasprotno. Sam napredek znanosti kaže na ogromen potencial, ki je v nas samih. To, kar je znanost trdila še pred 40 leti, danes enostavno ne velja več. Znanstveni pogledi se venomer dopolnjujejo, razumevanje Vesolja in sveta v njem se pogloblja iz desetletja v desetletje. Zato je na mestu vprašanje, kaj nam bo ponudila znanost v prihodnje?

Klasično, mehanično razumevanje Vesolja in Življenja

Od časa Galileja ([>>](#)), Newtona ([>>](#)) , Kopernika ([>>](#)) in ostalih pionirjev astronomije in fizike, pa vse tja do približno začetka 20. stoletja, je veljalo in tudi bilo matematično utemeljeno, mehansko razumevanje delovanja vesolja in s tem tudi človeka v njem. Vse, kar se je zgodilo v vesolju (in življenju ljudi), je imelo matematično preverljiv vzrok. Akcija sproži točno enako in nasprotno reakcijo (Tretji Newtonov zakon, [>>](#)).

Vesolje so si predstavljali kot veliko sobano, polno natančnih mehanizmov, ki jih še danes videvamo v natančnih švicarskih urah. Vzmeti, zobniki in naoljene premične gredi, ki skrbijo za vse, kar se dogaja v Vesolju in v nas samih. Mehanika, trda in precizna mehanika.

Tudi človeško telo je bilo razumljeno na mehaničen način. Kemične reakcije, črpanje krvi po žilah, dihanje, presnova. Poškodbe so bile takrat usodne, če ne že trajne, zastrupitve prav tako. Telo je veljalo pač za skupek mehanizmov, zavest ni igrala pomembne vloge.

Še več, Življenje se je razvilo slučajno, evolucija je temeljila na grobih zakonih slučaja, zavest je bila posledica proteinov v možganih. Ljudje smo sami, ločeni, produkti genetskih sprememb. Življenje je kratko in potem za nagrado še umreš. Živimo na malem, nepomembnem planetu, ki morda res ni ravno plosek center Vesolja, vsekakor pa ločen od vsega, sam samcat in neživ.

Tak pogled je (lahko) seveda povsem veljaven. Dokaze za klasičen vidik Vesolja in življenja videvamo na vsakem koraku. To so precizni in merljivi zakoni gravitacije, elektromagnetizma, termodinamike, akcije-reakcije itd... ki seveda zelo držijo pri gradnji stolpnic, igranju biljarda, potapljanju z avtonomno potapljaško opremo, celo pri izstrelitvah raket v zemeljsko orbito. Isto velja seveda pri obravnavi človeškega telesa: telo se rodi, živi po določenih zakonitostih in potem umre. Konec.

V dušeslovstvu se klasičen pogled seveda odraža v začetniških poskusih Freuda in njega sodobnikov v smeri uporabne razlage človeške psihe. In tudi ta pogled je seveda veljaven: ljudje smo dejansko pogojeni s svojimi čustvi, seksualna energija je izredno pomembna in nezavedno zelo vpliva na naše akcije in reakcije.

Zato seveda ni čudno, da se premnogi ljudje tega klasičnega pogleda na svet in sebe še vedno krepko oklepajo: usoda je dokončna (*eh, pač imam tako službo, kaj pa hočem; ne bom pustila partnerja, ker nočem biti sama; starši so visoko izobraženi, jaz moram tudi biti; država je kriva za vse; boga ni, če pa že je, pa mene nima rad; sem strelovod za težave itd...*)

, zdravstveno stanje je dokončno

(moja ščitnica je neozdravljiva; rak mi je vzel življenje; nimam možnosti za ozdravitev itd...)

, moje težave so prehude zame

(nisem dovolj dobra; ne zaslužim si; usojeno mi je; moram trpeti; nimam moči; ne zaupam si itd..).

Vse v redu. Vendar, to je le ena plat medalje. Mehanično, premočrtno in uokvirjeno razumevanje Vesolja in predvsem človeškega doživljanja oz. delovanja percepcije je namreč v zadnjih izdihljajih.

Življenja in živih sistemov nikakor ni mogoče razlagati, in še manj razumeti, samo in izključno na mehaničen način.

Dinamično, fleksibilno razumevanje Vesolja in Življenja

Kaj pa, če je Vesolje živ organizem, prav tako kot je človeško telo? In je to, kar doživljamo res vse, kar obstaja?

Kaj pa, če neka rigidna usoda sploh ne obstaja? In kaj, če je ozdravljenje bolezni dejansko odvisno od globljih dejavnikov, ne le od zaužitih kemikalij v antidepresivih in ostalih psihoaktivnih snovi?

In, kar je najpomembnejše, kaj, če je evolucija življenja na Zemlji več kot le slučaj? Imamo mi večji vpliv v svojih življenjih, kot pa si mislimo?

Novejši pogled na Vesolje in življenje (iniciral, ne pa tudi izpopolnil, ga je kdo drug kot A. Einstein v začetku 20. stoletja, [>>](#)) v bistvu nudi dvoje:

pragmatičnost znanosti, ki je prav zaradi tega novega, ne-klasičnega pogleda sama nase in s tem tudi na Vesolje, zelo zelo uspešna v povsem vsakdanjih pogledih, in odprtost na nova odkritja in s tem nujna fleksibilnost pri povsem dokazljivih in matematično preverljivih znanstvenih poskusih, ki sami po sebi izpodbijajo toge koncepte o Vesolju in Življenju.

Prav slednje je najpomembnejše. Nova znanstvena panoga (pravijo ji kvantna mehanika in njena naslednica teorija Enotnega polja oz. t.i. Super String Theory) skoraj iz leta v leto presega samo sebe in nam servira vse presenetljivejša dokazljiva dejstva, ki kažejo na to, da živimo v še kako živem, vzajemno povezanem Vesolju, v katerem materija v bistvu sploh ni (samo) materija, kjer atomi še zdaleč niso bazični gradniki materije, kjer se čas jemlje le kot ena od komponent Resničnosti, kjer se isti delci snovi istočasno vedejo kot delci in kot energija (kar je iz klasičnega modela Vesolja povsem nemogoče), kjer sta fizično ločena delca na nerazložljiv način povezana med seboj, in nenazadnje, kjer igra vsak izmed nas izjemo

pomembno vlogo so-kreatorja percepcije.

Nov pogled na Vesolje in nas same in nova znanost, utemeljitelj katere je med drugimi tudi Erwin Schrodinger ([>>](#)), seveda zahteva tudi mehkejšo in bolj fleksibilno znanost preučevanja naše psihe. Po padcu behaviorizma v šesdesetih letih prejšnjega stoletja (takratni veleumi psihologije so vendarle dojeli, da ljudje v bistvu res nismo na isti razvojni stopnji kot golobi in podgane in da se naša psiha od njihove res močno razlikuje) se je tako rodila humanistična in transpersonalna psihologija.

Vsaka od teh novejših panog *opisne* znanosti po svoje potrjuje starodavne resnice, ki so jih samorealizirani empiriki na daljnem Vzhodu (Vedska kultura) spoznali in tudi zapisali že pred tisočletji: da živimo v živem svetu, ki je transparenten v svojih razsežnostih, v bistvu energija različnih vibracij, ki izvirajo iz Enotnega Polja, (morda je to Bog?), ki je sam po sebi popolni potencial in vsebuje neomejene možnosti. Neosebni abstraktni potencial, ki enostavno Je. In mi smo del tega Enotnega Polja (Vedanta Sutra, komentar Baladeve).

Skrivnosti zaznave

Možgani procesirajo do 400.000 milijonov informacij vsako sekundo in mi smo od vsega tega zavestni le tja do 1900 informacij (Dispenza, 2005). Hmm. Je potem to, kar zaznavamo, res vse, kar zares obstaja? Živimo torej na osnovi le par tisoč milijonink promila vseh obstoječih informacij? Hmm. Kar nekako postavi naše „velike“ dosežke v življenju v zanimivo perspektivo, kajne?

No, pojdimo lepo po vrsti. Znano je, da se percepcija v bistvu dogaja v naših možganih. Znani so primeri ljudi, ki so imeli hude prometne nesreče in so jim zdravniki morali amputirati noge ali roke. Večina izmed teh oseb priča, da so še mesece po amputaciji udov zaznavali bolečino „v roki“ ali „v nogi“. Možgani ne zaznavajo nikakršne razlike med tem, ali se določenega objekta zaznave spominjamo, vizualiziramo ali trenutno "res" doživljamo.

V začetku 20.stoletja je bil pod vodstvom Dr. John Roach Stratona izveden zanimiv poskus. Skupini oseb so dali posebna očala, ki so s pomočjo leč prikazovala obrnjeno sliko okolja. Se pravi, osebe so skozi očala videle vse obrnjeno na glavo. Skupina oseb je ta očala nosila več tednov in rezultati so bili neverjetni. Nekateri posamezniki so po 3 do 4 tednih nošenja pričela zopet videti pravo sliko. Ljudi, objekte, avtomobile, skratka vse, so spet pričeli videti obrnjeno pravilno. In, če so ti ljudje posebna očala odstranili, so videli vse spet obrnjeno na glavo!

Kaj se je dogajalo? Kako to, da se je percepcija nekaterih ljudi prilagodila? In kako to, da so brez očal ti ljudje po 3-4 tednih zaznavali vse obrnjeno na glavo?

Nevrofiziologija in nevropsihologija nam nudita presenetljivo razlago. Glede na prejšnje več desetletne izkušnje pri zaznavi objektov, so se v možganih teh ljudi ustvarile krepke nevro-mreže (nevroni so možganske celice, ki se med seboj povezujejo v t.i. nevro-mreže in tako tvorijo naša stanja uma in poglede nase in na svet, ki so zelo močno vplivale na zaznavo kako je „prav“ videti skozi oči. Ker pa so ti nevroni seveda žive celice in se med seboj lahko prek neuropeptidov poljubno povezujejo v drugačne nevro-mreže, so zaradi nošnje očal, ki so prikazovale obrnjeno sliko realnosti, in na podlagi prejšnjih izkušenj oz. stanja uma, nastale nove nevro-mreže, ki so tako močno vplivale na zaznavanje, da je sedaj prilagojena slika realnosti izgledala z očali prav in brez očal spet narobe!

Drugače povedano, zaradi izkušenj v preteklosti se je zaznava ob nošenju očal sčasoma tako prilagodila, da so poskusne osebe kljub očalom videle svet obrnjen pravilno! In še več, zaznava (nevronske mreže in odgovarjajoče stanje uma) se je v 3-4 tednih tako prilagodila, da so poskusne osebe brez posebnih očal zaznavale svet spet obrnjen na glavo!

Znan je tudi podoben poskus, ki je bil izveden na Stanford University. Izkušenemu igralcu ameriškega nogometa so v zaporednih poskusih podajanja žoge premikajočemu se soigralcu najprej ovrednotili preciznost. To so izvedli tako, da je pač podajalec metal žogo soigralcu, ki je povsem naključno menjaval hitrost in smer gibanja po igrišču. Natančnost podajalca je bila blizu 100%.

Nato so podajalcu nadelo posebna očala, ki so skozi posebne leče prikazovala za 20 stopinj zamaknjeno sliko "realnosti". Ponovili so poskuse podajanja in podajalec je v prvih poskusih popolnoma zgrešil premikajočega se soigralca. Uspeh podajanja je bil nič. Ob nadaljevanju metanja žoge se je uspeh natančnih podaj višal. Kljub posebnim očalom, ki so kazala za 20 stopinj zamaknjeno sliko "realnosti", se je torej uspeh podaj izboljševal. Po več desetih poskusih podajanja žoge, še vedno z očali, so postajale podaje vse natančnejše. Naposled so bile vse podaje, ne glede na smer in hitrost gibanja soigralca, povsem natančne. Kaj se je zgodilo? Možgani so, na podlagi prejšnjih izkušenj (že povezanih nevronskih mrež) in na podlagi novih informacij o dogajanju pred, med in po metu žoge, skompenzirali tistih 20 stopinj zamaknjene slike "realnosti" in prilagodili percepcijo trenutnim zahtevam.

Ni potrebno dodati, da so bili meti igralca brez očal spet popolnoma zgrešeni. Možgani so pač uporabljali nove nevronske mreže, ki so nastale med nošenjem posebnih očal.

Kaj nam to pove?

Denimo to, da svet, ki ga gledamo skozi naše oči, še zdaleč ni tako samoumevno „pravilen“, "realen" in dokončen, kot se nam to zdi? So torej stvari, občutja, izkušnje in nasploh vse, kar trenutno nimamo v svojih življenjih, res tako nedosegljive? So stvari, ki se nam, zaradi trenutnih pogledov nase in na svet, zdijo nerealne in utopične (spoznanje Boga, recimo, ali pa boljša služba, bolj izpolnjujoči odnosi, slastnejši seks itd...), res tako izven našega dosega?

In če je relativnost percepcije (zaznave) dejstvo (kot potrjujeta zgoraj opisana znanstvena poskusa), je naše trenutno stanje res tako nespremenljivo, kot se nam zdi?

Drugače povedano, je naše življenje res tako dokončno in naše mnenje o stvareh res tako pravilno, če pa je vse, kar zaznavamo direktno pogojeno z relativnimi stanji uma in odgovarjajočimi nevronskimi mrežami v možganih?

Kaj je torej dokončno RES? Kakšna je Resnica o življenju in o nas samih? Tista absolutna, neminljiva? Je to morda to, da so naše sposobnosti omejene in da je uspešno ter izpolnjeno življenje dosegljivo le nekaterim? Hmm.

Kvantni preskok – Entanglement (povezljivost) in Superpositon (super-pozicija)

Pojem Entanglement (povezljivost, splošni prevod) zajema, iz klasičnega vidika znanosti, neverjetno lastnost materije. Namreč, znanstveniki so presenetljivo ugotovili in tudi dokazali, da sta en delček materije (elektron, recimo) na enem položaju in drugi delček materije na povsem drugem položaju v prostoru, lahko tudi zelo daleč stran, na nek neopisljiv način povezana. V bistvu je prav angleška beseda „Entanglement“ opis tega dogajanja. Drugega opisa za to dogajanje na subatomske nivoju materije ni. Kot bomo videli kasneje, pa Vedska literatura nudi bolj precizno razlago tega fenomena.

Se pravi, če to razumemo po domače, en del materije je fizično in po vseh znanih zakonih narave ločen od drugega dela materije in istočasno z njim povezan. Če se prvemu delu spremeni lastnost, se bo ta sprememba istočasno odrazila na drugem, fizično ločenem delčku te iste materije. Kakšna je ta povezava med njima? Albert E. je to lastnost materije prav tako opazoval. Ni pa prav zares verjel v to, kar danes poznamo pod imenom kvantna mehanika. Prav ta lastnost, (povezljivost – entanglement) ga je zelo begala. Pravil ji je „spooky action at a distance“ (Radin, 2004).

Še bolj neverjetno je dogajanje, ki se mu v kvantni mehaniki reče „Superposition“ (super-pozicija, splošni prevod). Dokazi pričajo, da je lahko en sam samcat delček materije, dokler se ga ne opazuje z merilnimi napravami, lahko na tudi 3000 različnih položajih istočasno! Ko se prične z opazovanjem lastnosti in položaja tega delčka, se njegov položaj zazna, kot da JE nekje. Pred tem je ta isti delček na več krajih istočasno oz. obstaja le kot popolni potencial, abstraktna možnost. Tudi to je povsem v nesoglasju s klasičnimi zakoni narave in edini opis tega dogajanja je, da so delci lahko v Super-poziciji. Kaj vse to pomeni za praktičnost v vsakdanjem življenju in duhovnosti?

No, to med drugim lahko recimo pomeni, da ZČZ (zunaj čutna zaznava, angleški termin je ESP – extra sensory perception), telepatija, mistične in čiste duhovne izkušnje, enostavno ne moremo več označiti kot larifari in kot strogo religiozne in magične izkušnje.

Če praktikant yoge meditira in doživi stanje zavesti, ki se mu v Sanskritu pravi samadhi (sam – eno; adhi – absolut, izvor), in v tem stanju doživlja Resnico o svoji pravi naravi kot o Enemu, Večnemu in Edinemu (to je neosebni aspekt Absoluta, več o nivojih Absolutne izkušnje Resnice na moji spletni strani, [>>](#)), to ni neka izvenzemeljska, povsem subjektivna in nedokazljiva in nepreverljiva izkušnja. Ravno nasprotno! Prav vsak, ki je to stanje zavesti izkusil (na Intenzivu razsvetljenja, recimo, ali pa kadarkoli in kjerkoli drugje), priča o istem doživljanju sreče, izpolnjenosti in Dokončnega spoznanja svoje prave identitete. In obstoj tega stanja bivanja sedaj potrjuje tudi teorija Enotnega Polja.

Znanstveni poskusi in dokazi, da „entenglement“ obstaja ne le na nivoju subatomskih dogajanj, so zelo zanimivi. Poskuse telepatije so prvič izvedli in dosegli zanimive rezultate v University of Mexico (raziskavo je vodil Jacob Greenberg) in nato tudi v Angliji, London (to raziskavo je vodil Dr. Peter Fenwick, [>>](#)). Rezulati so potrjevali, da telepatija dejansko obstaja.

Zakoni narave so padli na glavo

Zelo znan je znanstveni poskus, ki je dokončno pometel s klasičnim pojmovanjem Vesolja in nas samih. Naj ga na kratko opišem.

Znanstveniki so izvajali testiranje vedenja posameznih delcev materije. Skozi eno odprtino so

usmerjali delce materije (elektrone, fotone ali celo ione) in ugotovili, da jih pač nekaj gre skozi režo, nekateri pač ne. Logično. Ugotovili so tudi, da tisti delci, ki gredo skozi odprtino, ustvarijo na ozadju sled, ki je bila konsistentna z obliko odprtine. Jasno.

Potem so dodali še eno odprtino, vzporedno prvi. Sedaj so postopek ponovili in glej ga zlomka, na ozadju ni bila ustvarjena sled, kot bi pričakovali! Namesto dveh vzporednih sledi, ki bi po logiki in klasičnih naravnih zakonih morali nastati, je nastala na ozadju sled, kot jo pušča valovanje oz. čista energija! Kljub temu, da so skozi odprtino usmerjali posamezne, fizično ločene delce materije (elektrone), je bila sled na ozadju interferenčna, se pravi taka, kot jo pušča energija, ki ima dokazano lastnosti valovanja (kot fotoni, t.j. svetloba oz. valovanje, recimo)!

Nad rezultati poskusov so bili zelo presenečeni. Dokazi so namreč sugerirali, da je delček materije istočasno materija in energija! No, čakalo jih je še večje presenečenje.

Postopek so ponovili in ob odprtini postavili merilne naprave. Opazovati so namreč hoteli, kaj za vruga se dogaja s temi elektroni, tik preden vstopijo skozi odprtino. Rezultat: elektron, ki je do takrat veljal za trdni delček materije, se je obnašal kot energija oz. valovanje, kadar ga niso opazovali in kot materija, ko so bile merilne naprave vključene!

Kaj to pomeni? Navkljub klasičnim pogledom na Vesolje je ta poskus dokazal, da materija ni samo materija in predvsem to, da klasični zakoni narave ne veljajo absolutno. Newton bi bil nad temi zaključki verjetno zelo presenečen.

Omenjeni poskusi so rodili še eno presenetljivo ugotovitev: sam akt opazovanja direktno vpliva na stanje materije! Kadar se določeni delčki materije ne opazujejo, se vedejo kot energija oz. kot abstraktni potencial, ko pa se dogajanju pridruži zavesten opazovalec, se zadeva konkretizira in delček postane viden in določen s prostorom in časom! To znanstveno ugotovitev potrjujeta tudi pojma, ki ju sedaj že poznamo: Entanglement in Superposition.

Materija v Vesolju ima torej dvojno naravo in nikakor jo ne moremo jemati kot nekaj samoumevnega, mehansko dokončno in absolutno nespremenljivega. Opazovanje vpliva na vedenje materije in sama materija je v bistvu istočasno energija in materija, ki ji nikakor ne moremo določiti fiksnih lastnosti kot so položaj in stanje v prostoru in času. Sama prisotnost zavesti torej odločilno vpliva na stanje materije!

Kaj to pomeni za nas, navadne smrtnike, v naših vsakdanjih življenjih? Med drugim lahko to, da imamo precej precej večji vpliv na naše doživljanje, kot pa si sploh upamo predstavljati.

Emperična znanost iz Vzhoda in Super String Theory

Princ Siddharta, zgodovinska osebnost izpred pribl. 2500 let, je zapisal: „Vse, kar smo, je rezultat naših misli v preteklosti.“ Ta posameznik, ki je po napornih letih meditacije dosegel samospoznanje, je utemeljitelj ene največjih duhovnih Poti na Zemlji, Budizma.

Znanstveniki dokazujejo neverjetno moč naših misli. Japonski znanstvenik, Dr. Masuru Emoto ([>>](#)) je izvedel zanimiv poskus. V laboratoriju je testiral vplive okolja na stanje vodnih molekul in vodnih kristalov. Vodo je torej izpostavljala raznim pozitivnim in negativnim vplivom in izsledki so bili neverjetni. Znanstveni poskusi so pokazali, da se voda izredno odziva na naša čustva in naše misli. Dr. Masuru Emoto je fotografiral kristale iste vode pred in po izpostavitvi vplivom kot so: beseda Hitler, Heavy Metal glasbi, Budističnim mantram, besedam Sovražim te in ubil te bom, molitvam, jezi, hvaležnosti. In rezultati so znanstveno dokazljivi in ponovljivi, kar je bistvenega pomena pri resnih znanstvenih poskusih.

Voda, ki je bila izpostavljena pozitivnim vplivom, mislim in čustvom, je spremenila molekularno obliko in mikroskopske fotografije so pokazale, da so kristali te vode lepši, geometrično pravilnejši od tistih, ki so bili izpostavljeni negativnim mislim in čustvom.

Če lahko ljudje tako dramatično vplivamo na vodo, kako potem vplivamo na svoje telo, ki je v bistvu sestavljeno iz 70% elementa vode? In kolikšen je vpliv naših misli in namenov na naše otroke, starše, prijatelje in ostala živa bitja? In na našo prihodnost?

Vendar, od kje prihaja taka moč misli? Kaj je tista nevidna in nelogična povezava med dvema delcema materije, ki sta v Super-poziciji? In staro vprašanje, od kod smo in kam gremo? Kdo je ustvaril Vesolje? Od kod vsa ta popolnost in preciznost naravnih, klasičnih in kvantnih, zakonov? Kaj je tista Abstraktna Sila, Potencial, Neomejeni potencial, ki dopušča prav tako neomejeno možnosti?

No, znanstveniki temu pravijo Enotno polje. Predvsem Dr. John Hagelin ([>>](#)), doktor kvantne mehanike, postavlja to najnovejše odkritje teorije super niti ob bok empiričnim znanostim z Vzhoda. Dr. Hagelin je zagovornik t.i. Integracije duhovnosti ter znanosti in to utemeljuje prav z dokazljivimi ugotovitvami njegovih kolegov po vsem svetu.

Ljudje smo samo na videz ločeni med seboj in svet je samoobstojeen le zato, ker ga mi tako doživljamo. V bistvu je vse le energija različnih frekvenc. Trdna materija prav zares ni tako trdna in polna, kot se zdi. Vzemimo za primer naše telo. Sestavljajo ga določeni minerali, voda, vitamini, proteini, težke kovine itd... In ogljik, vodik in kisik sestavljajo še manjši delci, to je atomi. In na sobatomske nivoje je materija šele zanimiva! Vodik, recimo, sestavljata en elektron in jedro. In razdalja med jedrom in elektronom bi bila, prenesena v vsakdanje dimenzije, več kot 60 km! Je torej materija res tako polna, kot se nam zdi?

In če sledimo zgradbi materije še naprej: protoni, ki sestavljajo atomska jedra, so sami sestavljeni iz t.i. kvarkov. Kvarki so, poleg leptonov in bosonov, bazični gradniki materije (več o tem, [>>](#)). Vendar od kod izvirajo, kako se pojavljajo?

Svetovno znani kvantni fizik Dr. John Hagelin tej ravni obstoja torej pravi Enotno polje, Čista abstraktnost, Popolni potencial, Čista inteligenca. Dokazano je temelj vsega, kar obstaja v Vesolju. Vse izvira iz te ravni Resničnosti. To je temelj naše prave narave, to je To, kar mi zares smo.

Vendar kaj točno nam kvantna mehanika ponuja? Kaj je to Enotno polje?

Dr. John Hagelin:

"...Kaj je fizika zavesti, kaj je zavest? Dandanes se to lahko vprašamo. Od kod zavest prihaja, kaj je njen izvor? Smo na točki, kjer lahko na ta temeljna vprašanja zadovoljivo odgovorimo. Vsekakor med znanstveniki še ne obstaja nek konsenz glede tega, vendar najnovejše raziskave vseeno ponujajo zanimive odgovore. Z odkritjem t.i. Enotnega Polja, imenovanega tudi "Superstring Field" sedaj lahko razumemo, da je življenje v samih temeljih Eno. Temelj vseh različnosti življenja je Enost. V bistvu ste vi in jaz eno. In ta Enost, ki je v samih temeljih uma in telesa je Zavest, Univerzalna Zavest. Torej s tem globljim razumevanjem, da zavest ni produkt možganov in da ni le rezultat biokemičnih procesov v nevronih, temveč da je Zavest sam temelj obstoja in življenja, imenuje se Enotno polje, lahko razrešimo problem povezanosti telesa in uma. Vidimo lahko tudi, kako Zavest ponikne navzgor skozi našo fiziologijo in tako postane to, kar doživljamo skozi naša čutila. Obstaja torej povezava, ki močno vzporeja neuro znanost in kvantno mehaniko.

Napredek fizike zadnjih petindvajset let na področju našega razumevanja vesolja se kaže v raziskovanju globljih nivojev naravnih zakonov. Od makro do mikrokozmosa, od molekul prek atomov in atomskih jeder do subatomske nivoje. In ugotovili smo, da je v samem temelju vesolja eno samo polje, polje Inteligence. Polje, ki združuje gravitacijo, elektromagnetizem in obe jedrske sile, torej vse obstoječe sile in vse poznane delce, kvarke, protone, nevtrone, elektrone, fotone. Vse te sile in vsi ti delci so Eno. So le različni valovi v enem oceanu. Obstoja.

Imenuje se Enotno polje, Superstring Field. Iz matematičnega vidika je to tour de force, a vendarle je realizacija dela in odkritja Polja, kateremu je A. Einstein posvetil polovico svojega življenja. In v kontekstu Superstring teorije je to doseženo.

Enotno polje, ki temelji na teoriji Superstring polja identificira eno in univerzalno polje Inteligence v oceanu obstoja, ki je v samih temeljih vsega, uma in materije. In vsi tako imenovani delci vesolja so le različni valovi v tem univerzalnem oceanu. Pravzaprav je vse kar obstaja, le različno valovanje v oceanu te Univerzalne Ravni. To je Enotno polje in to Polje ni materialno. Ultimativno je to Polje Zavesti. In individualne zavesti, moja zavest, vaša zavest, pravzaprav vsakršna zavest kjer koli je zavest le zato, ker je del te Univerzalne zavesti. Celotno vesolje ni ničesar drugega kot To. Ljudje, drevesa in živali smo le valovi različnih frekvenc temeljnega Enotnega Superstring Polja. V resnici smo združeni v samih temeljih našega obstoja in zavedanje, ki izvira iz tega je, da je v bistvu le ena Zavest, le ena Zavest prisotna v tej sobi. In to ste vi, to sem jaz, to je prav vsak izmed nas. Individualiziramo to Enotno zavest skozi filtre našega živčnega sistema, vendar kljub temu je sama najgloblja subjektivna komponenta zavedanja prav ta Univerzalna zavest. In realizacija tega skozi izkušnjo se imenuje in se je imenovala že na tisoče let, Razsvetljenje..." (Hagelin, 2004)

Vedska literatura, pisana v Sanskrtu (najstarejši živi jezik na Zemlji), govori o tej isti ravni obstoja na malce drugačen način.

V Bhagavad Giti, klasiki Vedske modrosti, Sri Krsna (ki je v svetih spisih opisan kot Absolut) v drugem poglavju, verz 12, pravi:

„Never there was a time when I did not exist, nor you,
nor all these kings; nor in the future shall any of us
cease to be.“

(BG 2.14, [>>](#))

(prosti prevod: V preteklosti Sem vedno obstajal, prav tako kot ti in vsi kralji; in tudi v prihodnosti ne bomo nikoli prenehali obstajati.)

V istem poglavju Bhagavad Gite, verz 17, najdemo naslednje:

„That which pervades entire body you should know
to be indestructible. No one is able to destroy that imperishable soul.“
(BG 2.17, [>>](#))

(prosti prevod: Vedeti moraš, da je Tisto, kar preveva celotno telo, neuničljivo. Nihče ne more uničiti večno dušo.)

Vidimo lahko, da je podobnost teh Vedskih verzov z ugotovitvami kvantne mehanike, opisanimi zgoraj, več kot očitna.

Še več, Prvi zakon Termodinamike ([>>](#)) pravi, da se energija ne more ustvariti iz nič in da se nikakor ne more izničiti. Drugače povedano, energija je večna. In prav to pravi Sri Krsna v zgornjem verzu v Bhagavad Giti.

Teorija Enotnega Polja torej pravi, da obstaja nivo obstoja, ki je le popolna Abstraktnost, Neomejen potencial. Dokazano je, da je ta Raven v bistvu energija, izvor vsega, od kvarkov, leptonov in bosonov (kot rečeno, to so najmanjši delci materije, kvarki in leptoni sestavljajo bazično materijo, povezujejo jih bosoni) naprej.

Znanstveniki so dokazali, da je ta Nivo Resničnosti manjši od vrtooglave ravni majhnosti 10^{-35} na minus 35 potenco milimetra, in da se ga lahko opiše le kot Enotno polje, kjer so vse štiri glavne sile (gravitacija, elektromagnetizem, šibka in močna jedrska sila), ki dobesedno držijo to Vesolje skupaj, združijo v Neomejen Potencial.

In ta raven, imenuje se Planck nivo ([>>](#)), po utemeljitelju Maxu Planck ([>>](#)), je večna, nespremenljiva konstanta, če lahko temu tako rečem. Je izvor vsega.

In v Bhagavad Giti je a ista raven obstoja opisana na malce drugačen način:

"Of all creations I am the beginning and the end and also the middle, O Arjuna.
Of all sciences I am the spiritual science of the self, and among logicians I am the conclusive

truth."

(BG 10.32 [>>](#))

(prosti prevod: Od vseh kreacij sem jaz začetek in konec in tudi sredina, o Arjuna. Med vsemi znanostmi sem jaz duhovna znanost in med logičnimi potmi sem jaz konklusivna resnica).

„The individual soul is unbreakable in insoluble, and can be neither burned nor dried. He is everlasting, present everywhere, unchangeable, immovable and eternally the same.“

(BG 2.24, [>>](#))

(prosti prevod: Individualna duša je nezlomljiva in neraztopljiva, ni jo mogoče ožgati niti osušiti. Je za vedno, prisotna povsod, nespremenljiva, se ne premika in je večno enaka.)

Če torej iskreno vzamemo v obzir izsledke Dr. Masaru o vplivu naših misli na vodne kristale in če resno vzamemo ugotovitve kvantne mehanike o odločilnem pomenu opazovanja na vedenje materije IN temu dodamo še dokaze o Enotnem polju in modrosti starodavnih modrecev in empirikov iz Vzhoda, ki iz izkušenj pričajo, da imamo v sebi dejansko neomejen potencial, potem počasi počasi zmanjka izgovorov za naše težave in neizpolnjeno življenje.

Denimo, da vse do sedaj opisano drži za nas vse. Recimo, da mi v bistvu smo neomejen potencial in da mi dejansko iz tisočinke v tisočinko sekunde so-ustvarjamo svojo realnost (Stibal, 2006) in da je od naše zavesti kot opazovalca odvisno, kaj doživljamo. Recimo, da je vse to res. Kaj za vruga potem počnemo narobe, da smo ljudje na splošno še vedno nesrečni, brez denarja in brez izpolnjujočega spolnega življenja in brez resnično čistih duhovnih izkušenj?

Obstaja pot iz tega neizpolnjujočega stanja?

Uporabnost in preprosta dosegljivost Theta stanja

Kaj bi porekli, če obstaja neka bližnjica do povezave z zgoraj opisanim Neomejenim Potencialom, Virom Zvesti, Temeljno Inteligenco, Enotnim Poljem?

Kaj bi vi storili, če bi vam nekdo pokazal, kako se lahko s točno to Absolutno zavestjo so-kreira življenje, zdravje, obilje?

Ali pa vsaj, kako bi reagirali, če bi vam nekdo rekel, da vam lahko pomaga popolnoma spremeniti vaše življenje na bolje, v skladu z vašimi željami seveda, prav s pomočjo tega Enotnega Polja?

Obstaja neka srednja pot, integracija moderne znanosti in čiste duhovnosti?

Resnici na ljubo, tisti pravi in trdni znanstveniki verjetno ne bi niti komentirali takega vprašanja. In tudi samorealizirani empiriki, yogiji, bi koncepte o moderni znanosti, katera se v bistvu ukvarja z materijo, verjetno enostavno prezrli. Materija (navidez) izključuje duhovno bit in obratno.

Vendar kljub temu lahko vidimo jasne in očitne vzporednice med tema dvema navidez ločenima področjema našega obstoja. Sploh sedaj, ko imamo na razpolago res napredne oblike znanstvenih raziskav in tudi malodane neverjetno učinkovite metode subjektivnega preverjanja najnovejših dokazov kvantne mehanike, recimo. Govorim seveda o doseganju stanja Enosti, Enotnega polja s pomočjo theta stanja zavesti.

Theta stanje zavesti je znanstveno dokazljivo preverljivo stanje možganskih valov, za katero je značilna globoka sproščenost, kreativnost, stik z višjimi stanji zavesti, možnost zunaj čutne zaznave, umirjenosti in stika z nezavednim (Neurohealth Associates, 2004, [>>](#)). V tem stanju se pričnejo resnične duhovne izkušnje, ki (lahko) kuliminirajo v t.i. delta stanju zavesti, neposredni izkušnji Enosti opazovalca in Temelja kreacije oz. Vesolja. V tem najvišjem stanju samorealizacije brez diha, imenuje se Nirbikalpa Samadhi, je oseba navidez mrtva za okolje (Yogananda, 1953, [>>](#)).

Tehnika oz. metoda, ki stik s Stanjem Enosti, Enotnim Poljem omogoča prav vsakomur, brez dolgoletnih meditativnih priprav, se imenuje ThetaHealing™. Utemeljiteljica tega načina so-kreiranja življenja zase in za druge je Ga. Vianna Stibal, intuitivna zdraviteljica, ki je iz Theta stanja pred leti v trenutku sama sebi pozdravila raka na nogi. Njena zgodba je osupljiva:

"Leta 1995 se je mati treh otrok soočala z najtežjim izzivom njenega življenja. Povedali so ji, da ima redko obliko raka in da se ji zato življenje izteka. Situacija je bila še toliko hujša, ker so bili v tistem času njeni otroci v popolnosti odvisni samo od nje. Uradna medicina ni poznala zdravila za to redko obliko raka, zato je vedela, da mora vzeti situacijo v svoje roke. Vedela je, da neka rešitev vendarle obstaja.

Dolge noči je preživela v notranjih bojih, soočanju, čiščenju, uporabljala je domačo savno, odprta na rešitev situacije. Ko so stvari postale nevzdržne, ji je bilo pokazano, kako si lahko raka pozdravi v trenutku. V zameno naj bi to metodo trenutnega zdravljenja podelila z drugimi in svetu pokazala, kako doseči trenutne ozdravitve s pomočjo brezpogojne ljubezni. Pokazana ji je bila metoda zniževanja možganskih valov na frekvenco 4-7 nihajev na sekundo s pomočjo Neosebne Absolutne Zavesti, Boga.

To obliko zdravljenja je uporabila za ozdravitev mnogih ljudi in sčasoma razvila natančen skupek tehnik pod imenom ThetaHealing™. Kmalu se je pokazalo, da je to tehniko, poleg psiho-fizičnega zdravljenja, moč uporabiti tudi za kreiranje pozitivnih sprememb v življenju." Več o njenem delu na njeni spletni strani ([>>](#)).

Uporaba Enotnega Polja, Abstraktnega potenciala, Neosebne zavesti, Boga, če hočete, je edini razlog za neverjetno učinkovitost in malodane čudežne rezultate dejanj, storjenih iz Theta stanja zavesti. Ga. Stibal in tudi nekateri njeni učenci in učenke pričajo o ozdravitvah tudi tistih psihofizičnih stanj, nad katerimi je moderna medicina dvignila roke. Govorimo o zastrupitvah, ki so rezultirala v rakavih obolenjih, depresijah, obsedenostih, ujetostih v take in drugačne psihoze in še bi lahko našteval.

Z delom iz Theta stanja pri pomoči ljudem imam sam prav tako velike uspehe. Združitev ugotovitev kvantne mehanike, teorije Enotnega Polja in čiste duhovnosti je iz mojega vidika to, kar Theta PSY pravzaprav je. Theta PSY je v bistvu nadgradnja ThetaHealinga. In kombinacija principov Theta dela s humanistično psihoterapijo je rodila novo tehniko, katere namen ni zdravljenje fizičnih bolezni, temveč reševanje kakršnih koli težav v življenju ljudi.

Transpersonal Cognitive Therapy (TCT®)

Z humanistično psihoterapijo Clearing se uspešno ukvarjam že od leta 1996 in v vsem tem času se je zvrstilo na tisoče individualnih seans. Vsekakor je sam humanističen pristop k psihoterapiji in pomoči ljudem v težavah zelo učinkovit, vseeno pa sem se v vseh teh letih terapevtske prakse velikokrat soočal s situacijami, v katerih osebe enostavno niso napredovale tako (hitro), kot velika večina drugih oseb.

Takim situacijam je botrovala predvsem nizka osebna samoiniciativa in nevoljnost soočanja z ekstremno hudimi travmami (spolne, fizične ter čustvene zlorabe, recimo), težkimi negativnimi čustvenimi stanji (smrt, alkohol, droge v družini ipd...) in z ogromnimi kompromisi iz preteklosti.

Kljub temu, da je humanistična psihoterapija Clearing (lahko) res izredno učinkovita metoda aktualizacije in realizacije svojih lastnih avtentičnih ciljev, sem istočasno vedno izjemno pogrešal bolj neposredno metodo, ki bi omogočila napredovanje prav vsakomur, ne glede na njegovo trenutno čustveno in mentalno odprtost oz. naravnost.

Iz lastnih transpersonalnih (lahko bi temu rekel tudi duhovnih) izkušenj sem vedel, da je prav vsak izmed nas neomejen potencial, ki samo čaka, da ga uporabimo. Tako sem si vedno želel, da bi ta isti potencial bolj aktivno in kreativno, predvsem pa bolj neposredno, uporabil pri odstranjevanju negativnih mentalnih vzorcev in čustvenih stanj mojih strank.

In, hvalga Bogu, **Integral PSY®** nudi točno to, po čemer sem globoko v sebi vedno hrepenel: neposredno, natančno in dokončno učinkovito delo na mentalnih vzorcih in čustvenih stanjih oseb, ki so na tako delo odprti.

Edini cilj **TCT®** je pomoč pri doseganju popolne izpolnjenosti in notranje sreče osebe, na tistih področjih osebnega, poslovnega, intimnega ter tudi duhovnega življenja, ki si jih sama izbere. Spoštovanje integritete in svobodne izbire osebe je absolutno.

Bistvo metode TCT®:

- natančno delo na odstranjevanju nekonstruktivnih vzorcev vedenja, seveda popolnoma v skladu s svobodno voljo osebe,
- dosledno odstranjevanje negativnih čustvenih stanj, prav tako v skladu s svobodno voljo osebe,
- pomoč pri aktualizaciji (večji in globlji stik) pristnejših čustev, želja in ciljev osebe, v skladu z njeno svobodo izbire,
- podpora pri realizaciji tistih osebnih ciljev v življenju osebe, ki se zdijo pomembne zanjo,
- odločna prizemljenost dela in pristen stik med terapevtom in stranko,
- varno okolje, v katerem se lahko oseba res odpre in sooči s svojimi željami, avtentičnimi cilji in hrepenenji.

Pri **TCT®** je oseba popolnoma aktivno vključena v sam proces terapije in napredka. Še več! Napredek osebe izven seanse je v popolnosti odvisno od njene angažiranosti in pripravljenosti na življenje v globljem stiki sama s sabo, svetom in drugimi. Eden izmed globalnih ciljev metode **TCT®** je namreč pomoč pri doseganju globjega, bilj avtentičnega življenja osebe.

TCT® tako nosi močan pečat humanistične psihologije, ki trdno zagovarja optimističen in pristen pristop k napredku osebe na katerem koli področju življenja.

Kaj TCT® ne zajema?

- neosebne obdelave nekih abstraktnih energij in idej tam-nekje-ne-vemo-točno- kje,
- kakršne koli analize osebnosti,
- podajanja relativnih in/ali dokončnih rešitev oz. nasveetov,
- dela z astralnimi entitetami, duhovi, umrlimi itd...
- new-age pocukrane duhovnosti,
- kakršnega koli vplivanja na odločitve osebe.

Glede na to, da lahko iz Theta stanja zavesti kadar koli in komur koli (v skladu z njegovo/njeno svobodno voljo) zamenjamo kateri koli vzorec v umu in katero koli čustveno stanje, je **TCT®** prava revolucionarna metoda na področju (humanistične) psihoterapije. Mukotržno prekladanje pozornosti med nasprotji v umu ali pa brezpredmetno in suhoparno analiziranje vsebine uma je tako preseženo in nepotrebno v samih temeljih.

Edina in res edina omejitev učinkovitosti te metode (če odmislimo nevoljnost spreminjanja, napredovanja in življenja v globljem stiku osebe same s sabo, svetom in drugimi) je dvom in nezaupanje v Temelj Zavesti, Abstraktni Potencial, Višji Jaz, Enotno polje, v Boga, če hočete.

Kdor verjame v to, da je izven nas samih neko počelo, neka Abstraktna srž (ki je, mimogrede, znanstveno dokazana v kvantni mehaniki), neka Višja Zavest, in da nam lahko le-ta pomaga, potem enostavno ni omejitev učinkovitosti metode TCT®!

Iz mojega vidika in psihoterapevtske prakse je učinkovitost Theta stanja zavesti prav revolucionarna. To, kar lahko s pomočjo humanistične psihoterapije s klientom narediva v nekaj tednih, lahko s pomočjo Theta stanja doseževa v nekaj urah!

V skladu s kvantno mehaniko, ki pravi, da je Neomejeni Potencial prisoten povsod in vedno, lahko s Theta stanja (delo izvede prav ta Neomejeni potencial, Bog, če hočete) v trenutku zamenjamo kateri koli vzorec v umu, potegnemo iz zavesti in teles ter nadomestimo katero koli čustveno stanje in odstranimo prave vzroke za naše težave in bolezni. V trenutku.

Neomejene možnosti, popolni potencial

Pravzaprav je zelo preprosto: globina dožemanja in razumevanja resnične narave Vesolja in s tem seveda naše lastne narave, je v bistvu odvisno le od naše osebne odprtosti in od tega, koliko globoko smo pripravljeni iti. Drugače povedano, naše življenje v skladu z resnično naravo Vesolja in nas samih, je pogojeno le z našo lastno omejenostjo, ki si jo venomer gradimo sami.

Lahko se počutimo osamljene, odrezane od sveta in od drugih, lahko sami sebi dokazujemo,

da so za našo nesrečo krivi drugi (družba, vlada, starši, otroci, nadrejeni itd...), lahko se izogibamo prevzemanju odgovornosti za našo lastno srečo še naprej, kljub najnovejšim znanstvenim dokazom, ki trdijo ravno nasprotno. Sama znanost dokazuje, da nismo ločeni, da nismo sami in da je v nas samih Neomejen Potencial, ki je vedno enak, izven časa, prostora in ostalih materialnih dejavnikov in okoliščin. Potencial, ki nam omogoča neomejene možnosti zaznave, na katerem koli področju življenja.

Relativni pogled nase in na svet, ki temelji na ločenosti in omejenosti oz. pomanjkanju, je dejansko izredno destruktivne narave. Ni nam potrebno iti daleč, da ugotovimo, kam nas je tak pogled pripeljal. Kljub ogromnim količinam denarja, ki se pretaka po naši ljubi Sloveniji, nekaterim še vedno uspeva živeti v pomanjkanju. In kljub očitnim sposobnostim nekaterih posameznikov, ki so pač realizirali dele notranjega potenciala, nekaterim drugim še vedno in venomer uspeva živeti v prepričanju, da niso sposobni, da si ne zaslužijo ljubezni in obilja in seveda, da so za njihove težave povečini odgovorni drugi.

Ampak, to so le stališča v umu! To je le energija, ki se s pomočjo Theta stanja lahko zamenja v nekaj trenutnih. Mi nismo ločeni od samih sebe, niti od drugih! Ločenost je le manifestacija nevednosti in pomanjkanja vpogleda v naravne materialne in duhovne zakone! Pomanjkanje je le skupek stališč v umu, ki smo ga ustvarili sami!

Dejstvo je, in to se mi potrjuje v vsakdanjem in duhovnem življenju iz dneva v dan (in pri tem sploh nisem sam) in seveda tudi pri vodenju Theta terapij, da lahko dosežemo karkoli, da smo lahko deležni obilja, tako duhovnega kot tudi materialnega in predvsem, da si to ne le zaslužimo, temveč da je to naša prava in večna narava.

Če smo nesrečni, brez denarja, brez ljubezni in podpore, kot si jo sami želimo, potem je dobro da vemo, da je sprememba na bolje direktno na dosegu naših rok! Vse, kar moramo storiti je, da si dovolimo pogledati onstran svojih trenutnih zaznav sebe in drugih in da naredimo zase in za svoje dobro nekaj konkretnega, še danes. In vem, da veste, o čem teče beseda. Zanikanje potencialov v nas samih ne more biti trajno in nikoli ne bo absolutno. Isto velja za našo trenutno situacijo. Vedno je prostor za napredek. Vedno. In sicer za napredek, ki se ga lahko realizira prav na podlagi neomejenih možnosti oz. neomejenega potenciala, ki vsak izmed nas prav zares Je.

Iz take so snovi kot sanje

Vse je odvisno od našega pogleda nase in na svet, na Vesolje, če hočete.

Prvi pogled je klasičen, tog in okoren. Iz tega pogleda živimo v predvidljivem in nespremenljivem Vesolju, in v prav tako mehanskem in vnaprej določenem telesu, za katerega ni mar kako živi, čustvuje in razmišlja. Življenjske smernice so vnaprej določene in naš napredek je odvisen od neosebnih nevronov in kemikalij v možganih. Spremembe na bolje so slučaj. Če in ko telo umre, nič zato, saj je smrt tako ali tako konec vsega.

Drugi pogled je prožnejši in nanj kažejo moderne panoge znanosti kot so kvantna mehanika, nevrobiologija ter humanistična psihologija, recimo. Iz tega pogleda pa je življenje darilo, izziv, telo je živ sistem, ki niti slučajno ni vnaprej določen. Usoda iz tega pogleda ne obstaja. Usoda nam ne more dati več, kot pa lahko sami naredimo iz nje. Iz tega vidika je življenje dinamično, polno neuporabljenih možnosti, ki izvirajo v tistem istem delu makro in mikro kozmosa, ki mu v Vedski književnosti pravijo Brahma, Neosebni aspekt Boga, v kvantni mehaniki pa Planck nivo, Enotno polje, Abstraktni potencial. In ta Brahma, to Enotno polje je tisto, kar je temelj vam, meni in tem črkam na vašem ekranu ali papirju. Je izvir sreče, zadovoljstva in tudi žalosti in nesreče. Vendar kaj doživljamo oz. v kolikšni meri uporabljamo ta Potencial pa je odvisno izključno od nas samih.

Kam se boste torej usmerili danes?

Edmond C.

© 2007, 2008, 2009, 2010, 2011 2012, 2103 by Inštitut Transpersonalne Psihologije

ThetaHealing™ je blagovna znamka podjetja Vianna's Nature's Path. Uporabljeno z dovoljenjem.

Integral PSY® in TCT® sta registrirani znamki podjetja iC Team s.p.

Viri in Literatura:

- The Transpersonal: Spirituality in Psychotherapy and Counseling, Dr. John Rowan (2007)
- Ancient Wisdom and Modern Science, Dr. Stanislav Grof (2007)
- Understanding Biological Psychology, Dr. Philip Corr (2005)
- Autobiography of a yogi, Paramhansa Yogananda (1947)
- Thetahealing, Stibal Vianna (2006)
- The Spiritual Brain: A Neuroscientist's Case for the Existence of the Soul, Dr. Mario Beauregard (2006)
- Evolve Your Brain: The Science of Changing Your Mind, Dr. Joe Dispenza (2007)
- Mindful Universe: Quantum Mechanics and the Participating Observer, Dr. Henry P. Stapp (2006)
- The Visionary Window: A Quantum Physicist's Guide to Enlightenment, Dr. Amit Goswami (2000)
- The Field, Lynne McTaggart (2002)
- Entangled minds, Dr. Dean Radin (2006)
- What the bleep, Quantum edition, Interview, Dr. John Hagelin (2004)
- The Beggining of All Things: Science and Religion, Hans Kung (2005)
- The Intention Experiment, Lynne McTaggart (2007)
- Vedanta sutra, komentar Baladeve
- Bhagawad Gita, komentar Prabhupade
- Institute of Noetic Sciences, www.noetic.org
- The WWW Virtual Library, <http://neuro.med.cornell.edu/>
- Geoff Haselhurst, spaceandmotion.com
- Neuropsychology, www.apa.org/journals/neu/
- Quantum consciousness, Stuart Hameroff MD, www.quantumconsciousness.org
- The Brain Research Institute, www.brainresearchinstitute.org

Pregled verzij:

- 1.2.4. - dodan podatek o padcu behaviorizma (17.5.2010)
- 1.2.3. - razmejitev kvantne mehanike in teorije Enotnega polja oz. Super String Theory (17.5.2010)
- 1.2.2. - sprememba stavka o virusih (02.05.2010)
- 1.2.1.- dodan podatek o Dr. John Roach Straton (25.02.2008)
- 1.2. - dodano besedilo o raziskavi percepcije na Stanford University (21.02.2008)
- 1.1. - dodano besedilo o Transpersonal Cognitive Therapy (08.12.2007)
- 1.0. - osnovna verzija (01.12.2007)